

Наукова економічна організація «Перспектива»

МАТЕРІАЛИ
МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ

**ОЦІНКА РІВНЯ РОЗВИТКУ
ІНФРАСТРУКТУРИ КРАЇНИ В УМОВАХ
ІННОВАЦІЙНОЇ ЕКОНОМІКИ**

23 березня 2019 року

м. Дніпро

УДК 338.49(063)
О-93

Оцінка рівня розвитку інфраструктури країни в умовах інноваційної економіки: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (м. Дніпро, 23 березня 2019 р.). – Дніпро: НО «Перспектива», 2019. – 128 с.

У збірнику представлені матеріали Міжнародної науково-практичної конференції «Оцінка рівня розвитку інфраструктури країни в умовах інноваційної економіки». Розглядаються загальні питання економічної теорії, фінансів та страхування, банківської справи, міжнародної економіки, менеджменту інноваційної та інвестиційної діяльності.

Призначений для науковців, практиків, викладачів, аспірантів і студентів економічних спеціальностей, а також для широкого кола читачів.

УДК 338.49(063)
О-93

**Організатори конференції не завжди поділяють думку учасників.
У збірнику максимально точно відображається орфографія і пунктуація,
запропонована учасниками.**

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. ЕКОНОМІЧНА ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ЕКОНОМІЧНОЇ ДУМКИ

ІСТОРИЧНА МІСІЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОЇ НЕРІВНОСТІ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ
ДИНАМІЧНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ РІВНОВАГИ

КІМ О. О. 6

СЕКЦІЯ 2. СВІТОВЕ ГОСПОДАРСТВО І МІЖНАРОДНІ ЕКОНОМІЧНІ ВІДНОСИНИ

ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ВИРІШЕННЯ НАЦІОНАЛЬНИХ ЕКОНОМІЧНИХ ІНТЕРЕСІВ
В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

ЛЕВІНА Д. О. 9

СЕКЦІЯ 3. ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ

ФІНАНСУВАННЯ УПРАВЛІННЯ ТА РОЗВИТКУ ПЕРСОНАЛУ

ВОЛОШКО Н. О., НОВОСЬОЛОВА А. С. 12

ОСОБЛИВОСТІ ВПЛИВУ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА ЗАГАЛЬНИЙ
РІВЕНЬ РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

АРТЕМ'ЄВА О. О., ГОЖУЛОВСЬКИЙ С. С. 14

ОСНОВНІ СТРАТЕГІЧНІ ОРІЄНТИРИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ
БЕЗПЕКИ: РЕТРОСПЕКТИВНИЙ ОГЛЯД ТА ПЕРСПЕКТИВИ

НОСАНЬ Н. С., КУЦЕНКО Д. М. 18

ЗЕМЕЛЬНА РЕФОРМА

ТОПАЛОВА Ю. В. 21

СЕКЦІЯ 4. ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ

ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ТРУДОВИХ РЕСУРСІВ

ТА ЇЇ ВПЛИВ НА ФІНАНСОВИЙ СТАН ПІДПРИЄМСТВА

(НА ПРИКЛАДІ ОКП «МИКОЛАЇВОБЛТЕПЛОЕНЕРГО»)

БЕРЕЖНЯК Є. Д., КОРНЄВА Н. О. 25

СИМБІОЗ КОНЦЕПЦІЙ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ТА АНТИКРИЗОВОГО
УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

БУРБЕЛО О. А., НОСКОВА С. А., БУРБЕЛО С. О. 28

THE ROLE OF TRADE RESERVES IN ENSURING

THE TRADE ENTERPRISE ACTIVITY

VISHNEVSKAYA O. A., VOYKO M. 32

СТРАТЕГІЧНІ ПРІОРИТЕТИ МАРКЕТИНГОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ ТОВАРНОЇ ПОЛІТИКИ
АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ НА ЗОВНІШНІХ РИНКАХ

ВОЛКОВА І. М., СТЕПАНЕНКО Н. І. 34

СУЧАСНІ МЕХАНІЗМИ КОНТРОЛЮ ТА СТРАТЕГІЧНІ ОРІЄНТИРИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
БАНКІВСЬКОЇ БЕЗПЕКИ

ВОЛЧЕНКО Н. В., КЛЄЦОВА Н. В. 37

МЕТОДОЛОГІЯ ОЦІНКИ ВАРТОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

КОЛОДЯЖНА Т. В. 40

ВИЗНАЧЕННЯ ПОДАТКОВОГО НАВАНТАЖЕННЯ НА ПІДПРИЄМСТВА

КОРОТАЄВА І. Р. 44

СТАН ІННОВАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ У СФЕРІ ВОДОПОСТАЧАННЯ ТА ВОДОВІДВЕДЕННЯ	
КРИЛОВА І. І.	47
БЛОКЧЕЙН В МАРКЕТИНГУ	
ОЛІНІЧЕНКО К. С.	51
МАРКЕТИНГОВА КОНЦЕПЦІЯ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВ	
ПЕТРИНЯК А. Я.	53
УПРАВЛІННЯ ЛОГІСТИЧНИМИ РИЗИКАМИ В ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ АГРОПРОМИСЛОВОГО ВИРОБНИЦТВА	
ПЛЯВСЬКИЙ В. І.	55
УДОСКОНАЛЕННЯ ОБЛІКУ ДЕБІТОРСЬКОЇ ТА КРЕДИТОРСЬКОЇ ЗАБОРГОВАНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА	
ПІНЧУК Г. К.	58
СУЧАСНІ МЕТОДИ ОЦІНКИ ПЕРСОНАЛУ	
ПРИСТУПА Т. В., ГУК О. В.	61
СУТНІСТЬ ФОРМУВАННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ РЕСУРСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ НА ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ	
СЛАСТЯНИКОВА А. І.	63
УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ В УМОВАХ КРИЗИ	
СОКОЛОВА М. С., ПШЕНИЧНА О. А.	66
МЕТОДИ ОЦІНКИ РЕНТАБЕЛЬНОСТІ ОБОРОТНИХ АКТИВІВ ПІДПРИЄМСТВ ТОРГІВЛІ ЯК ГОЛОВНОГО ІНДИКАТОРА РЕЗУЛЬТАТИВНОСТІ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ	
СТРАТІЙЧУК В. М.	68
ЕКОНОМІЧНІ ЗАСАДИ ЕФЕКТИВНОГО ВИКОРИСТАННЯ ВИРОБНИЧИХ ЗАПАСІВ НА ПІДПРИЄМСТВІ	
СЮСЬКАЛО Г. П.	71
ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОЦЕСУ ПЛАНУВАННЯ ТА ОРГАНІЗАЦІЇ РЕМОНТНИХ РОБІТ НА ЛІНІЙНІЙ ЧАСТИНІ МАГІСТРАЛЬНИХ ГАЗОПРОВІДІВ	
ФЕДОРОВИЧ І. В.	73

СЕКЦІЯ 5. РОЗВИТОК ПРОДУКТИВНИХ СИЛ І РЕГІОНАЛЬНА ЕКОНОМІКА

ПРО СТРАТЕГІЮ РОЗУМНОЇ СПЕЦІАЛІЗАЦІЇ ДОНЕЦЬКОЇ ОБЛАСТІ	
ІВАНОВ С. В., ЛЯШЕНКО В. І., КУЧЕРОВ А. В.	76
ШЛЯХИ АКТИВІЗАЦІЇ ІНВЕСТИЦІЙНОГО КЛІМАТУ ЗАКАРПАТТЯ	
СІДОР І. І., СТЕБЛЮК С. В.	79
ГЕНЕРАЛЬНИЙ ПЛАН НАСЕЛЕНОГО ПУНКТУ, ЙОГО ЗНАЧЕННЯ ТА ПРОБЛЕМИ РОЗРОБКИ	
ЧИСТЯКОВА І. С.	82

СЕКЦІЯ 6. ЕКОНОМІКА ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ ТА ОХОРОНИ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

ІНСТИТУЦІОНАЛІЗАЦІЯ ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ	
БУДЗЯК В. М., БУДЗЯК О. С.	86
ОСНОВНІ НАПРЯМИ ФОРМУВАННЯ ЗБАЛАНСОВАНОГО ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯ ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ	
ГРИЦАК О. А.	89

СЕКЦІЯ 7. ДЕМОГРАФІЯ, ЕКОНОМІКА ПРАЦІ, СОЦІАЛЬНА ЕКОНОМІКА І ПОЛІТИКА

ГРЕЙДУВАННЯ ЯК ІННОВАЦІЙНИЙ ПІДХІД ЩОДО ОПЛАТИ ПРАЦІ В УКРАЇНІ ВОЛОШКО Н. О., ЖОВАНИК О. В.....	92
СУЧАСНИЙ СТАН РИНКУ ПРАЦІ В УКРАЇНІ ІВАНКІВА В. І.	94
ВІДСУТНІСТЬ ІНДЕКСАЦІЇ ПЕНСІЙ І ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТИ ХАЗІЄВА Ю. В.....	98

СЕКЦІЯ 8. ГРОШІ, ФІНАНСИ І КРЕДИТ

СУТНІСТЬ ДОХОДІВ БЮДЖЕТУ У ПРАВОВОМУ АСПЕКТІ ВІННИЦЬКА О. А.....	102
СТРЕС-ТЕСТУВАННЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ АРТЮХ Г. І., ГОРЛАЧ А. С.	104
ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ДЕРЖАВНОГО БЮДЖЕТУ В КОНТЕКСТІ ДОХОДІВ І ВИДАТКІВ ГОТЛІБ І. Г.	107
БАНКРУТСТВО БАНКІВ ЄРМОЛЕНКО Ю. Д.....	111
ДЕРЖАВНИЙ БОРГ ТА ЙОГО ЗБІЛЬШЕННЯ САУТІНА О. М.....	114

СЕКЦІЯ 9. БУХГАЛТЕРСЬКИЙ ОБЛІК, АНАЛІЗ ТА АУДИТ

АНАЛІЗ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ ЯК СКЛАДОВА АНТИКРИЗОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ БАГРІЙ К. Л.....	118
--	-----

СЕКЦІЯ 10. МАТЕМАТИЧНІ МЕТОДИ, МОДЕЛІ ТА ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ЕКОНОМІЦІ

ЕКОНОМІКО – МАТЕМАТИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ БАНКІВСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ВОЛОНТИР Л. О., БІЛОУС К. І.....	121
ПРИНЦИПИ ТА МЕТОДИ ФОРМУВАННЯ СИСТЕМ АВТОМАТИЗОВАНОЇ ОБРОБКИ ЕКОНОМІЧНОЇ ТА УПРАВЛІНСЬКОЇ ІНФОРМАЦІЇ ЛИСАК В. М.	124

СЕКЦІЯ 10. МАТЕМАТИЧНІ МЕТОДИ, МОДЕЛІ ТА ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ЕКОНОМІЦІ

ЕКОНОМІКО – МАТЕМАТИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ БАНКІВСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

ВОЛОНТИР Л. О.

кандидат технічних наук, доцент,

доцент кафедри моделювання та інформаційних технологій в економіці

БЛОУС К. І.

студентка

Вінницький національний аграрний університет

м. Вінниця, Україна

Ефективна система банків – одна з необхідних умов ефективності національної економіки та добробуту кожного громадянина. Потенційно банки оптимізують розподіл суспільних ресурсів між споживанням, накопиченням і розвитком. Клієнтами банків сьогодні є більша частина населення розвинених країн. Банк – специфічна система масового обслуговування. Специфіка банківської діяльності у високому рівні конкуренції та «примхливості» клієнтів. Ці два фактори разом породжують високий рівень невизначеності і ризиків. Загально визнано, що рівень банку визначається інтенсивністю використання і якістю математичних моделей – засобів прогнозування і управління [1].

Науковий підхід до управління комерційним банком вимагає побудови моделей, що дозволяють описати процеси, які відбуваються в банку, і вибрати якнайкраще рішення з питань управління банком. При цьому складність даного об'єкту – банка як системи – і наявність великого числа різних параметрів, обмежень і цілей банківської діяльності приводить до великого числа різноманітних типів моделей, що розглядають банк в цілому або в тих або в інших аспектах його діяльності. Тому для вибору моделі, що найкращим чином відповідає цілям і завданням даного конкретного банку, необхідно розглянути загальну класифікацію банківських моделей з економічної і математичної точок зору [2].

Економіко-математичні моделі системи ризиків банківської діяльності базуються на таких методах, як: є метод Монте-Карло, VaR–метод, метод Дельфі, метод «дерева рішень», метод коефіцієнтного аналізу, метод рейтингів, аналітичні методи, що базуються на теорії ігор, метод «стрес-тестування», метод дюрації. Для інтегрованого кількісного виміру ризику, що має кілька джерел виникнення, використовують метод RAROC [3].

Імітаційне моделювання заслужено вважається наймогутнішим і перспективним інструментом конструювання і наступного дослідження складних бізнесів-процесів і систем. Практика застосування імітаційних моделей відкрила нові можливості для концептуального аналізу проблем, які виникають при управлінні банком. Сьогодні підходи і методи імітаційного моделювання

можуть виявитися надзвичайно плідними і своєчасними у вітчизняних умовах перманентної економічної нестабільності й ризику. Імітаційне моделювання бізнесів-процесів активно використовується менеджерами на Заході для дослідження різноманітних критичних ситуацій, в які потрапляють організації, що динамічно розвиваються. На основі моделей визначаються стратегії управління, розробляються заходи для подолання [4].

Важливою ознакою класифікації оптимізаційних моделей банку є наявність або відсутність в них чинника ризику. Кажучи про ризик, слід розрізнити:

1) ситуацію (умови) ризику, тобто в «ризиковій» постановці оптимізаційна задача буде стохастичною, причому відповідні імовірнісні характеристики відомі, задані або можуть бути отримані (так званий об'єктивний або суб'єктивний ризик). Для банку наявність ситуації ризику означає, що майбутні фактичні результати діяльності банку можуть відрізнитися від очікуваних значень цих результатів;

2) кількісну міру ризику, в якості якої звичайно використовується дисперсія або стандартне відхилення будь-якого абсолютного або відносного показника, що характеризує фінансові результати діяльності банку (доходу, прибутку);

3) відношення до ризику, тобто суб'єктивне сприйняття банком наявності ситуації ризику (відсутність визначеності). При цьому банк розглядається як інвестор, що ухиляється від ризику (risk averse), тобто, який вважає для себе небажаним наявність ризику, або як інвестор, байдужий до ризику (risk neutral).

Ухвалення припущення про байдужість банку до ризику дозволяє спростити оптимізаційну задачу і обмежитися розглядом тільки математичних очікувань відповідних показників, тобто фактично звести її від стохастичної до детермінованої постановки.

При розгляді банку як інвестора, що ухиляється від ризику, поведінка банку описується за допомогою методів теорії вибору інвестиційного портфеля (портфеля цінних паперів) в умовах ризику (портфельної теорії), основи якої були закладені в 50-х рр. Г. Марковіцем в роботі, що викликала велику кількість досліджень в цьому напрямку. Значний вклад в портфельну теорію внесли Д. Тобін, Е. Фама, Е. Елтон, М. Грубер та ряд інших дослідників.

Слід зазначити, що спроби, які робилися різними авторами, щодо застосування підходу на основі цієї теорії не тільки до операцій банку з цінними паперами, але і до інших видів діяльності банку були малочисленими і не дуже вдалими.

Цільова функція в оптимізаційних моделях визначається цілями діяльності банку, які, банк прагне досягти, а також умовами, в яких банк знаходиться. Цільові функції моделей банку можна звести до трьох основних груп, що відповідають найбільш важливим цілям банку, – збільшенню прибутку, зростанню власного капіталу банку і зменшенню ризику.

Значення прибутку або доходу може бути абсолютним, відносним, детермінованим, очікуваним, за один інтервал або за весь плановий період, дискontованим або недискontованим, тощ.

Цільова функція, що характеризує величину власного або акціонерного капіталу банку на кінець планового періоду, в явному вигляді використовується

досить рідко. Що стосується ситуації ризику, то для кількісного опису ризику спеціальна цільова функція, як правило, не формується.

Формування обмежень моделі – один з найбільш творчих етапів моделювання фінансово-економічної діяльності банку, оскільки обмеження є системою рівнянь і нерівностей, що описують як стан і поведінку банку, так і цілі його діяльності [2].

За ступенем спільності, моделі, що аналізуються можна розділити на загальні і часткові. В перших враховуються (з тим або іншим ступенем деталізації) всі основні аспекти діяльності банку (види операцій, ресурсів, результатів), моделюється поведінка балансу, в других – досліджуються окремі аспекти банківської діяльності.

Розглянуті вище роботи в основному стосуються загальних моделей діяльності банку. Окрім цих робіт є велика кількість публікацій, автори яких пропонують часткові економіко-математичні моделі, що відносяться до різних специфічних напрямків діяльності банку.

Серед часткових моделей можна виділити такі:

- управління запасами (резервами) грошової готівки банку;
- розподіли активів (формування оптимального портфеля активів) банку;
- управління банківським портфелем облігацій і інших цінних паперів; – визначення оптимальної величини власного капіталу;
- управління пасивами банку;
- управління банківським кредитним портфелем.

Всі підходи до розв'язування оптимізаційних задач можна розділити на дві групи методів – методів лінійного або нелінійного програмування. Серед моделей першої групи найбільш детальними і обґрунтованими можна вважати моделі У. Беазера, К. Коена – Ф. Хаммера і Н. Сандерленда. Серед нелінійних моделей банку найбільшої уваги заслуговують моделі Дж. Тобіна, М. Кирспела, У. Гроша, М. Клейна, Р. Портеру.

На основі аналізу розглянутих публікацій можна зробити висновок про те, що для практичного використання на сьогоднішній день найбільш придатні моделі, що засновані на застосуванні методів лінійного програмування.

Що стосується обмежень, які накладаються на змінні в розглянутих моделях, то тут присутні найбільші відмінності в підходах авторів цих моделей. В більшості моделей кількість обмежень невелика і явно недостатня для реалістичного моделювання поведінки банку. Тільки згадані моделі У. Беазера, К. Коена – Ф. Хаммера і Н. Сандерленда містять досить повні набори обмежень, що представляють практичний інтерес. Проте і між останніми трьома моделями відносно обмежень є значні відмінності.

Так, модель У. Беазера – статична (на відміну від моделей К. Коена – Ф. Хаммера і Н. Сандерленда), і в ній повністю відсутні динамічні обмеження. Істотно різняться також юридичні обмеження, засновані на банківському законодавстві відповідних країн (США – для моделей У. Беазера і К. Коена – Ф. Хаммера, Швейцарії – для моделі Н. Сандерленда).

Отже, головним завданням моделювання системи управління ризиками в банківській установі є підвищення фінансової стійкості та удосконалення механізмів управління. Економіко-математична моделювання системи ризиків

банківської установи необхідне для прогнозуї їх оцінки з метою оцінки інвестиційних проектів, надання комерційними банками кредитів підприємцям, страхування кредитів, депозитів та інших фінансових вкладень, застави майна, оцінки бізнес-планів тощо.

Література:

1. Боровська Т. М., Колесник І. С., Северілов В. А., Северілов П. В. Моделювання банківської системи. інформаційні технології та комп'ютерна інженерія. 2004. № 1. С. 53–61.
2. Кузьмінов Є. В. Економічна та математична класифікація моделей банківської діяльності. Проблемы материальной культуры – Экономические науки. 2007. С. 101–105.
3. Волонтир Л. О. Моделювання системи ризиків банківської діяльності. VII Міжнародна науково-методична конференція Форум молодих економістів-кібернетиків «Моделювання економіки: проблеми, тенденції, досвід». Тернопіль. 21-22 жовтня 2016. С. 18–20.
4. Корнієнко Т.В. Імітаційні моделі в управлінні комерційним банком. Проблеми і перспективи розвитку банківської системи України: зб.наук.праць. – Суми: УАБС НБУ. 2003. Т. 8. С. 319-325.

ПРИНЦИПИ ТА МЕТОДИ ФОРМУВАННЯ СИСТЕМ АВТОМАТИЗОВАНОЇ ОБРОБКИ ЕКОНОМІЧНОЇ ТА УПРАВЛІНСЬКОЇ ІНФОРМАЦІЇ

ЛИСАК В. М.

здобувач

Хмельницький національний університет

м. Хмельницький, Україна

Інтенсивний розвиток інформаційних технологій та технічних засобів відкрив широкі можливості до збільшення масштабів та темпів виробництва, суттєво вплинув на рівень автоматизації виробничих процесів на машинобудівних підприємствах. В свою чергу, ускладнилися матеріальні та інформаційні потоки господарської діяльності підприємств, що призвело до необхідності розробки нових та потужних методів обробки і аналізу фінансово-економічної інформації. Через те, для створення автоматизованої системи управління (АСУ) на сучасному машинобудівному підприємстві необхідно визначити основні підходи та принципи щодо її побудови.

Аналіз літературних джерел [1, с. 17; 3; с. 14; 5, с. 139; 6, с. 33] показує, що більшість авторів виділяють три підходи щодо створення АСУ: локальний, глобальний та системний. У локальному підході завдання починають вирішувати одразу після їх формулювання, це призводить до їх швидкої і наочної реалізації, проте надмірність інформації, часте дублювання функцій, постійна реорганізація алгоритмів та підсистем у підсумку нівелює саму ідею створення АСУ. Глобальний підхід передбачає створення повної системи, проте терміни реалізації такого проекту часто перевищують період актуальності використаних у ньому програмно-технічних засобів, а отже, результатом такої

МАТЕРІАЛИ
МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

**ОЦІНКА РІВНЯ РОЗВИТКУ
ІНФРАСТРУКТУРИ КРАЇНИ
В УМОВАХ ІННОВАЦІЙНОЇ ЕКОНОМІКИ**

м. Дніпро
23 березня 2019 року

Ум.-друк. арк. – 7,44.
Замовлення # 5403-19. Папір офсетний.
Віддруковано з готових діапозитивів.
Наклад – 100 прим.

Надруковано у малому видавничому центрі
Наукової економічної організації «Перспектива»
а/с 5738, 49107, м. Дніпро
www.perspektyva.dp.ua